

Ka k̄teva zille inaintea allegierilor, sokr̄l Țerb̄-
rean̄l̄i, kare, ka boer̄ reḡlamentar̄, s̄s̄ginea dreanta
Kameroi, se im̄p̄kasse k̄ gineris̄, k̄ sneranga d'a l̄x
atrage in partida sa, m'al face s̄ voleze pentr̄ re-
ak̄ionari. Ill̄ invit̄ dar la d̄ns̄l din prex̄n̄ k̄ no-
vasta l̄i, kare 'm̄l k̄p̄tase in fine zestrea, Țe era
drent̄l ei, ka zestre a maik̄sei.

Sokrsi dette o masă ginoriză, unde se demer-
tară multe stiklo de şampanie; dane masă, conversa-
gia veni asupra alleggerilor nşoilor denştai, kestione
la ordinea zilei.

— E! Iorgale! zisse sokral gincerisă; ia spune-mi kərat kə vine o să volezi tă? Kə Proprietarii, saș kə Komunistii? “

Țerbsreanu era îndokrinat de Misticesku; la al-
gerile din Iansariș 1859, ollă didesse nrobe d'anș în-
fokatș natriotș liberală.

— Anoi, de, tată sokră, resnăse Țerbăreanș, daka m'ami konvinge kă liberalii sânt komuniuți, ami vota firește kă pronietarii Ței mari.

— Mi te mai îndoieşti tu de aceasta? N'ai decât să citeşti operele liberalilor în kestionea aceasta, ca să te încredinţezi ne denin.

— N'am avut timp să mă okkană kă ayeasta; snăne'mi Dsmneata, tăt sokrăle, kare snt omișniile liberalilor în kestisnea de faur?

— А импронієлэгі пе ыранэ, нічї маї мэлт нічї маї пэцін.

— Բըր՝ ձեռոցսիր?

— Liberaliŭ zikš kš desnŭgšbire; dar do znde sŭ
ne desnŭgšbiaskš?

— Din venitul momiilor înkinate m'allă celor Brâncovenesci; m'apoî, însumi dăranii vor vîrsa în Visteria Statăi, ne tot anul, o sumă oare care, pînă se vor refăi de datoria către aceia kari 'i vor împroprietări.

— Astea sînt vorbe, fătă meş! Ce o în mînt, ne e mîncănt. Ş'apoî, drept este a mă desusia ne mine, ka să îmbogăţesc ne sîteană? Stată, daka are fonduri, kămpere momiile, kari se vînd ne totă zioa, în folosul sîtenilor. Stată, daka poate, emanşineze de sabbatella kălgărilor greş momiile înkinate, mi dea-le de pomănt sîtenilor.

— Kă toate acestea, osservă Avestiga, trebă să ne gîndim la îmbăntăşirea soartei năgarăi, dăne kă însumi Konvenşionea rekomandă aceasta. Trebă să facem ne sîtean, kă ori ne mijlokă, a se interesa serios de patria lăi, înkă să 'mă verse kă năchere sîugele nătră libertatea mi indenşingă Romăniei. Nămaî astfel nătem aveă o omşire de kăteva sabbate de mi, kare să giie nătră kătronitorilor.

— Ar fi bine, resăunse părintele Avestigei, ka femeile să'mă kaste de fărka lor.

— Ka mamă, obiekă Avestiga, şmează a mă interesa mi eş de patria mea; fiind kă ne voiş ka konii mei să aibă soarta koniilor Poloneşilor. Mai bine săraci mi liberi, deşă avăş mi sklavi. Esemnăi fragilor nostră din Bassarabia trebă să ne deskizi oki, fiind în jok naşionalitatea romănt, esistăna politikă a 10 milioane de Romăni, kari vorbeskă aţceamă limbă, kari aş aţelleamă aspiragăni. Kănd Italia se liberează, sora ei Romănia ne poate renşingă la inden-

dinga ei. Să lăsm noi inițiativa, în kestia de față, ka să ovităm măcellările din Galigia. Kătre acestea, Russia, kare a emanșinat sklaviī ei, ar impronrietări de sigăr pe țăranul romănă, kând ar pâne gearra pe Prinșinate. Austria, ka să 'mī attragă favoarea sate- nilor din Transilvania, 'ī a impronrietărit inkă della 1850. Ea azi dă libertăți Romănilor mi Slavilor din imuerisl ei. Timeo Danaos et dona ferentes. Dărrile Desnotismăi snt fătale: ellă igt dă azi pagin, ka mîne să poată a 'gă răni totsl.

— Fă bine mi nste amestika în nolitikă, strigă nărintele Avestivei...

— Inkă suă kăvântă; mi vă lasă a pâne DV. Ia kalle soarta țărrei. Știți nentă ce Romaniī făgă dom- nitorii lămii întregi? Fiind kă sugiile lor infiltraș în inimele koniilor, din leagăuș kiar, amorul de patrie mi de mărire națională. La sntsl mamelor m'al neveste- lor lor, Eroii Romei se insniră mi se entusiasmaș. Fără Lăkregia, n'ar fi fost rensblika romană. Grații mi Fabii snt datorii patriotismul mi eroismul lor ma- melor mi nevestelor lor. O mamă skăpă Roma de fă- ria lăi Koriolan. În mediul să, femeea făkă adevă- rata pronagandă în favoarea kreantinilor, săgrămăi de jăgă Kalifilor. Krsuiatele snt fanta femeilor. Eroii din acei timni femeilor snt datorii eroismul lor. În revolăgisnea cea Mare a Francei, femeea joakă suă mare rolă. În fine, Italia azi e liberă, fiind kă da- mele italiene aș imăins ne bătăgii mi ne konii lor ne kămnsl lăntelor de indenendingă. Vreți să kănoa- mtegi daka suă ponsă e civilisată mi liberă? Cere- agi ce rolă joakă femeile în acea societate. Snt elle sklave mi menrisate? Honorat acela e sklavă mi

menrisatǎ. Sânt elle stimate mi venerate? Avellǎ ponǎlǎ este liberǎ mi gloriosǎ.“

Togǎi veǐ de fagǎ, afarǎ de retrograzǐ, annlax-darǎ ne Avestiga.

La kǎteva zille della aveasta, xǎl din ministriǐ veni sǎ mǎsoare mi ellǎ tǎrrǎmǎl. Mistiveskǎ mi Čerbǎreanǎ askǎltaǎ o arie din Guilhom Tell, esekstatǎ ne niano de Avestiga.

— Bonsoar, cher ami, zisse D. ministrǎ, imbrǎ-
giǎrǎnd ne Čerbǎreanǎ, mi komplimentǎnd kǎ grǎgio-
sitate ne amabila lǎǐ konsoartǎ. Če te faci de nǎ te
mai vezǐ ne niktǎrǐ? Se noate sǎ nǎ mai vǐl ne la
mine? Če! daka m'am fǎkǎt ministrǎ, m'am tǎrǎit?
La naiba! Parkǎ ministriǐ aǎ nerǐ de lǎnǎ. . . .

— Din kontra, osservǎ Avestiga, kare kǎnoamtea
ne D. ministrǎ de kǎnd nǎ era ministrǎ; din kontra,
ministriǐ aǎ nerǐ de Vǎlne, kǎm zikǎ noegǐǐ.

— Noegǐǐ aǎ tot de-xǎna drentate in okiǐ feme-
lor, resǎnse D. ministrǎ; fiind kǎ noegǐǐ sǎnt kǎntǎ-
regǐǐ femeilor, adǎlatoriǐ seksǎlǎǐ frǎmosǎ.

— Če e drent, in vokǎblǎrǎl meǎ, noetǎ e si-
nonimǎ kǎ profetǎ, mi diplomatǎ kǎ. . . . Nǎ'mǐ vine
in minte kǎvǎntǎl.

— Fǎkǎ komplimente melle sniritsǎlǐ Dǎmitale
sǎrkastikǎ.

„Frate Iorgǎle, adǎogǎ D. ministrǎ adressǎndǎ-
se kǎtre Čerbǎreanǎ, n'am onnoare a kǎnoamte ne
Domǎl. . . .

— Domǎl Mistiveskǎ, amikǎl meǎ intimǎ, mi li-
berǎlǎ infokatǎ, resǎnse Čerbǎreanǎ.

— Prin ǎrmare, osservǎ D. ministrǎ, inemikǎ ne-
imǎzkatǎ al Gǎvernǎlǐ? . . .

— Adikъ, al aktelor arbitrare alle ori kърѣi gъvernъ, renlikъ Mistiveskъ.

— Императоръшескѣ идея Dъmitale, Domnъle Mistiveskъ, osservъ D. ministrъ.“

Αποί, plekъndъse la xrekeа Чerbъreanъlъi, D. ministrъ i monti:

— Ашѣ vrea съ'гѣ vorbeskъ чева între patrъ okъ.

— Domnъle ministrъ, zisse tare Чerbъreanъ. . . .

— Nъmaі la departamentъ saъ în konsiliъ sъnt D ministrъ; în relagisnele mele private, sъnt simnъ D-къtare.

— Емѣ foarte modestъ, Domnъle ministrъ, zisse Avestiga. Modestia nrinde атъt de bine n'ъnъ mini-стръ konstitsiional!

— Ка mi sъlimanъl n'o femee frъmoasъ, osservъ Mistiveskъ kъ ironie.

— Domnъle ministrъ, zisse Чerbъreanъ, vrъnd a kъrma disnъta, емѣ bъnъ, te rog, a'mі akkorda kъteva momente de întrevorbire între patrъ okъ?

— Kъ nъчere, frate, resnъnse D. ministrъ.

— Съ trechem dar în sallонъ.

— Doamna ne eartъ, nъ este ama? zisse D, ministrъ, adressъndъse kъtre Avestiga. Negremitъ, fratele Чerbъreanъ vrea съ politiseze; mi politika atakъ nerviъ seksъlъi frъmosъ, essenzialmente nervosъ. . . .

— Politika? Nъ, Domnъle! Dinlomagia, da; fiind kъ dinlomagia e sinonim kъ perfidia . . .

— Аѣ gъsit în fine kъvъntъl че nъ'гѣ venea în minte adineori, resnъnse D. Ministrъ sъrizъnd.

— Поftim, Domnъle ministrъ, zisse Чerbъreanъ, deskizъndъ sъua kamerei.

— Euiti inkorrigibilă, frate Țerbușene, respunse
Esvellengia sa, intrând în salonă.

Avestiga se năse iar la pîano, mi învenă să
kante din gără aria șmătoare, akkompanindăse din
Piano.

Le Sénateur.

1813

I.

Mon épouse fait ma gloire :

Rose a de si jolis yeux !

Je lui dois, l'on peut m'en croire,

Un ami bien précieux.

Le jour où j'obtins sa foi,

Un Sénateur vint chez moi.

Quel honneur !

Quel bonheur !

Ax ! Monsieur le Sénateur,

Je suis votre humble serviteur !

II.

Chez moi, qu'un temps effroyable

Me retienne après dîner,

Il me dit, d'un air aimable :

— „Allez donc vous promener ;

Moncher, ne vous gênez pas ;

Mon équipage est en bas.“

Quel honneur !

Quel bonheur !

Ah ! Monsieur le Sénateur

Je suis votre humble serviteur !

(1) De Béranger.

Certain soir á sa campagne

Il nous mena par hasard;

Il m'enivra de champagne,

Et Rose fit lit à part. . . .

Mais de la maison, ma foi,

Le plus beau lit fut pour moi.

Quel honneur!

Quel bonheur!

Ah! monsieur le Sénateur,

Je suis votre humble serviteur!

Eatã mi tradãcherea acestor versuri kari deskriã
ama de bine n'ãnã bãrbatã predestinatã, ce gine la on-
noarea titlurilor mai mult dekãt la onnoarea familieĩ.

SENATORUL.

I.

Sogia mea Rosa face gloria mea. Ea are niute
okĩ foarte frãmouã, kãrora sãnt dator amitiigia sãnãĩ
omã neuregãitã, adikã a sãnãĩ Senatorã, kã kare am
fãkat kãnoãtãturã kiar in zãoa nãngeĩ melle.

A! Domnãle Senatorã, ce onnoare, ce ferivire nen-
trã mine a mã nãtea nãmi sãmãlã D-le servitorã!

II.

Kãnd vr'ãnã timpã arãtã mã gine inkisã in kasã, a-
vestã neuregãit amikã imi zice, k'ãnã tonã foarte ama-
bilã: „trãsãra mea e la skarrã; disnãne de dãnã
dãne nãlãchere; dãtte de te nãimblã, fãr'a te gennã kã-
tãmã de nãgin.“

A! Domnãle Senator, ce onnoare, ce ferivire nen-
trã mine a mã nãtea nãmi sãmãlã D-le servitorã!

III.

Într'o seară amikul meş ne dăse la mormia lui, ka din întmnlare; akolo m' mbăţ bine k' şampanie, mi'n noantea aşee Rosa se kălkă singăr într'o kameră ad-hoc; k' toate aşee, mie mi se offeri cea mai fr-moasă kameră.

A! Domnsle Senator, ce onoare, ce ferivire pentru mine s' m' pot' nămi şmilă D-le servitor!

S' askăţm akem la şua salonsăi, din nresn' k' Miticheskă, konvorbierea dintre D. Ministră şi D. Cherbşreanş.

— Nă pot' sta mălt, zicea D. ministră; avem ast' seară konsiliş straoordinarş. Trekând ne la poarta Dămitale, 'mi am addăş aminte de şnş vekiş amikş de Kollegiş, mi am vrăt s' 'lă v'zş.

— Mare annoare, Domnsle ministră.

— Şf! emti nesăferit k' D. ministră al Dămitale. Hark' ai vrea s' rizi de mine! Ia şuşne'mi, te rog, n'ai vrea s' ieî vr'o şankişne? Avem mare nevoie de b'rbagiş intelligenş, probi, patriogiş, ka Dămneata.

— Mersi; n'am nevoie de şankişni. Venitşl imi e d'ajuns a trăi neatărnăt.

— O mtiş. Nă'gi pronşiş şankişnea ka şnş mijlokş de esisting' ; dar avem mare lins' de magistraş b'ni; e de datoria Găvernăşl a 'i k'şta k' lamna lui Diogenş, mi a 'i imniega negremit, în interesşl năblikş. Daka togî oamenii noşl, ka Dămneata, refşş konk'rsşl lor Găvernăşl, Găvernşl e forşat s' alerge iar la Oamenii şei vekiş; oamenii noşl nă vor mai avea k' vintş a se nşinge de Găvernş. Togî şei kapabiliş mi onestî, k'şre kari Găvernşl se adress', refşş şank-

giunŭ. Kŭm dar vom nŭstea anlika Konvengienŭea kŭ
oamenii trekstŭsŭi? Retrograziŭ, o mtiŭ bine, vor sŭ
ne dskŭ la trekstŭ, la domnirea streinŭ; ne mŭna dema-
gogilor nŭ nŭstem inkredinga noŭa stare de lŭkrŭrŭi: ei
viseazŭ anarxia, komŭnismŭl. Plŭnŭ erŭ, lŭntam sŭb
stindardsŭ yellor Romŭi; de kŭnd insŭ am deskonerit
kŭgetŭl lor, d'a imŭnŭrgi momiile la sŭtenŭ, fŭrŭ des-
nŭgŭhire, iŭi snŭiŭ drent, onnoarea mi konŭtiingŭ nŭ
mŭ eartŭ a mai mŭ allia kŭ dŭnŭiŭ. Cine n'are ni-
mik, nŭ perde nimik; noi insŭ kari avem momiŭ. . . .
ingellegŭ Dŭmneata. . . .

— Daka e adevŭrat ȳeca ȳe ziȳŭ — mi Dŭm-
neata, ka ministrŭ, ŭrmeazŭ a fi bine informat desnre
aȳeasta. —

— Te assignŭrŭ n'onnoarea mea de ministrŭ kon-
stitŭcionalŭ.

— Te kreŭŭ. Ei bine! Vom allege denŭtaȳŭ kari
sŭ deslege odatŭ aȳeasŭ sninoasŭ kestieŭe in favoa-
rea naȳionalitŭȳiŭ.

— Tokmai aȳesta e gŭndŭl Gŭvernŭsŭi: niȳŭ Ro-
miŭ, kari viseazŭ anarxia mi komŭnismŭl, niȳŭ Retro-
graziŭ, kari viseazŭ tirania mi kalonisarea Romŭnieŭ kŭ
Nemȳi. Reglamenteŭriŭ n'aŭ a perde nimikŭ, momiile lor
fiind toate inotekate; ŭltraliberalitŭ de fel n'aŭ nimik.

— Esnlikŭ'mŭ, te rog, o nedomirire. Nemȳi sŭnt
sŭrŭȳŭ liniȳŭ; de ŭnde aŭ ei atŭta bŭnetŭ, in kŭt sŭ dea
nreȳŭrŭ inȳeȳite no momiile noastre?

— Lŭkrŭ e foarte simnŭl, nentŭ ȳei inȳiaȳŭ in
sekreteŭe inalteŭ diplomatȳiŭ. Nemȳiŭ vinŭ Kŭ BŭNȳ
IMŭBRŭTEŭITŭ, kŭ bŭtoao de galbenŭ aŭ gŭvernelor
lor resnŭktive. Este snŭ planŭ de germanisarea al po-
nŭlagisnelor dŭnŭrene, Dŭnŭrea fiind artera de viaȳŭ a

Germaniei. Noi, care sântem sss, vedem bine, mi de donarte. Vai de noi mi de konii noștri! . . .

— Mai esnlik'mi, te rog, o nedomirire. Într-o liberală, mslui sânt mari progridetari; algiu iar, brrbagi onorabili pentrs trekatsl mi karaktersl lor; kam ayesstia ar voi ei desnsierea lor pronrie? Ei kat' a mi k' kassa prinčinal' a k'derii revolugisnei la 48 a fost nsma' kestisnea imnrourietarii s'tenilor. Ei, kari aș dat dovezi k' isbesk patria mi libertatea, tokmai ei, s' komuromig' azi mi patrie mi libertate?

— Vai! Tokmai ayeia kari strig' mai tare azi libertate mi naționalitate, ayeia sânt cei mai desnoji! Ayelle sakre ksvinte sânt niedestalsl lor la ponslari-tate mi Gsvernă. S' fsgim, frate, de estremitagi: elle sânt fatale! Anarxiutii mi Desnoji aș provokat invasis-nele mi tirania pretstinden'. Totsl atarn' della Denstagi' čo vegi allege akam. De vegi trimite în kamer' tot ne desnoji' cei vekl, vom avea iar' invasiuni, iar' revolugisni; mi ka koroana avestora, kolonisarea României k' Nemgi. De vegi trimite Demagogi, vom avea, ne alt' kalle, iar' invasiuni; mi ka koroan', komnismsl. Ne trebse denstagi' ka Dsmneata, oameni ai ordinoi, oameni prdingi, brrbagi kari s' k'gete mi s' lskreze k' ingellenysne, spre a sk'na garra de nenorociri msl mai mari dokt' velle p'nt' akam.

— Fi' b'nd' de'mi s'nsne opinisnea D-le în kestia imbznt'ygirli soartei g'ranalsi.

— Ayesta fiind o kestisne arznd', care atlin-ge interesl de esisting' al omalsi, armeaz', ka în Russia, a fi mai întzi' desbtat' de komissiiani distriktuale, komnse de nlgari mi pronrietari; m'anoi Kamer, lminat' de ayelle Komissiiani ad hoc, s' dea

acestei importante kestionî o solugiune în deulînă kă-
noumtingă de lăkră, sură a împăka mi ne sŭteană mi
ne pronrietar.

— Bravo! strigă Țerbăreană. Eată ună adevă-
rată patriotă! Eată ună omă kă minte!

— Găvernul împărtășuante toate ideile Dămi-
tale; plăș, emanăinarea momiilor înkinate mi Brăn-
kovenemî; plăș, assolata libertate de presă. . . .

— Eă ună sânt kontra livengei de presă. La
aveasta nă sânt de nrerea D-le.

— Aî kăvântă. Nămaî Demagogii sânt nentă
livengea Presseî. În fine, în mănă Dămneavoastă a-
tîră ferivirea saă neirea patriei. Kămi vă veđi a-
șterne, ama veđi dormi. De vor fi în kameră băt-
bađi îngellenă, kă Dămneata, Țarra e МЪНТОИТЬ...
Dar să venim la kestionea noastră. Te rog, în inte-
ressul năblikă, priimeunte nostel de nrokoră la o Kăr-
te: aci veđi lăkra năgin; mi aî okkasione a te reko-
manda mi Domnitorăsi mi Nađisniî. Te rog, nă mă
refăsa.

— Mi eă, te rog, kășuămă d'aveastă sarcină;
voiă să trăeskă independinte; m'apoî, n'am nevoie de
fănkigianî. Eă voiă să te rogă alt ceva, fiind kă te
văză kă atăta bătăvoingă kătre mine.

— Vorbeste; sânt gata a face totă nentă ună
vekiă amikă de Kollegiă m'ăn Romăniă adevărată.

— Am ună proceșă la Înalta Kărte; te rog să
mă ajăđi. . . .

— Am îngelles. . . . Aî narola mea de ministă kă
voiă face tot ce doremtă; nămaî te rog mi eă, în in-
teressul Patriei D-le, năne toate silingele kă, în kolle-
gisi unde emă allegătoră, să nă se allcagă ničî de-

magogi niyî reglamentari; fiind kă altfel, sântem nerigî kă togîi.

— Voiş face totsl ȕe'mî diktează datoria mea de Romănă. Potă kontă ne nromissisnea D-le?

— Kănd e înfăşinarea?

— Peste trei zile.

— Vino la mine în prezioa înfăşimeriî. Fii sigăr kă proceşsl e ka mi kăutigat.

— Mersi.

— Dar eş notă kontă ne narola D-le?

— Ka n'a Dămitale kiar.

— ȕe assigărare am?

— Să'ui daş keiea votăslăi.

— Mersi. Kă toate auestea, eş tot te voiş rekomanda Domnitorăslăi, ka prokăroră la o Kărtă.

— Mersi, nă voiş; kredemă, iui vorbeskă sinĕeră.

— Voeskă eş. Nă sânt eş de sărda ministră konstăşională!... Adio, fratele meă! Vino să te îmbrăşimeză.

D. Ministră îmbrăşimează ne fratele săă ȕerbşreană, mi intră amăndosă în kamera Avestigei, kare kănta la pianu. Mistăveskă intrasse măi 'nainte, mi medea ne găndări.

— A propos, zisse D. Ministră, adressăndăse kătre fratele săă ȕerbşreană. Am şitat ȕe este măi esşenşială. Dăminika viitoare, fiind zioa aniverşării năuteriî melle, daş şăă ballă amăqilor mei. Doamna ȕerbşreană ne face onnoare a veni la auestă ballă kă amăbilă săă konsoarte?

— Kă toată plăĕerea, Domnăle Ministră; afară nămăi daka vr'o imăreşărare neăreăşăstă... Kănouăi proăverbăsl: omăsl proăşăne mi Destăşlă disăşăne.

— Avegi mare kævntă, Doamna mea ! oftă D. ministră, gîndind-se la rezultatul nesigur al viitoarelor alegeri. În tot cazul, sîră. Vegi priimi invitațiunea mea formală. Konsoarta mea dorește mult să fack kșnouțină kș sogia vekislăi meș amikș de Kollegiș. Așa dar, la revedere, Dăminekș seara ! A propoș. De mi n'am onnoare a kșnoaște ne Domnăl. . . . Am zitat numele Domnălsă. . . .

— Domnăl Mistiveskș, zisse Čerbșreanș.

— Domnăle Mistiveskș, daka binevoeuti mi Dămnealsă a ne face onnoare la bală de Dăminekș ?

— Kș plăcere, Domnăle Ministră. Măgșmim. . . .

— Če fericit sânt astă seară ! Adio !

— Adio, Domnăle Ministră !

Domnăl ministră sîrășă mîna Avestigei mi pleacă înkîntat.

— Kredeam kș e nămaī diplomată, adikș miretă, (kș dăoș fege) zisse Avestiga dăne nlekarea ministrălsă ; dar este mi impertinentă.

— Și pentră če ? întrebă d'odată mi Mistiveskș mi Čerbșreanș.

— Fiind kș m'a strins de mînz, kșnd 'mă aș-rătat mîna. . . .

— Impertinentă ! strigă bîrbatș. A ! Dar kșnd vș voiș sîșne če 'mă a vorbit între patră oki ?

Čerbșreanș nărră toată konvorbirea lsă kș D. ministră.

— Și če kșgei a face în aveastă imurejșrare ? Șlș întrebă nevasta.

— Voiș vota kș liberaliī pentră liberali : ați e viaga, ați e patria, ați este salvarea naționalitășii. Eatș konvinkțiunea mea, sîcherș mi profăndș.

— Bravo! strigară amănuni, îmbrățișându-lă amândoi d'odată.

— Ce mindră săm de tine, Iorghe!

— Mi lăund konilul în brațe, Avestiga zisse:

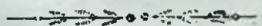
„Mikale Alekx, sârăte ne obrază ne pîrintele tă, kară se sakrifkă pentru ferichirea patriei sale. Ellă e demnă de amorul nostru! „

— Ei bine! Vă jura ne konilul meu, că votul meu ăllă voiă da avellora kari ăă drent la stima mi rekă-nomtinga adevrăgilor Români. Ka să kredegi, voiă da keiea votăli mei fratelăi Misticheske, allegătoră ka mi mine în avellamă kolegiă. ăllă astoriseză ka, daka ne voiă fi sinceră, să mă insăle în pnblikă, să mă împășche kiar; măi mălt dekăt atăta, daă voe Avestigei să mă disnregiaskă, să mă abandone.

— Bravo! Bravo! strigară amănuni, sârătândă ne bîrbatul entăsiastă.

— Cherborean se gîne de kăvîntă, mălgămită Avestigei. Ne onrim aci. ăinta noastră a fost, în avestă kănitole, ka mi în yellă pvecedentă, să arătăm kăt de mălt inflăingeară femeea asănra bîrbatăli; mi prin ărmare, ăfamillia asănra sovietăni.

România ne va fi ne denlin liberă mi ferichită, dekăt atăncă kind va avea femeă pîtranse de sakralor datorie, ka soage, ka mame, ka ăetăgene.

CAPITOLU XII

Desnodământul.

Toate lektrurile în lumea aceasta s'au învenat m'au sfărmită; însumi globul ne kare loksim, n'aukătr'au terribilă revolăgionă, se va skimba tot printr'au terribilă kataklismă, nodăsu să din tonirea geyrilor eterne ale nolsrilor, să din kontaktsl kă vr'o kometă, să prin izbirea kă alte planete ve'l vor aranka în Snagiă.

Kăstoria Țerbreanăslă, în kondigianele kănosketo de lektoră, nă nătea dăra mult: ea semăna k'au edifică fără temelie, k'o trăsăre fără roate, k'o barkă fără loncei; în fine, k'o kasă în dăoi peregi mi kă s'ma prin nodă, kăm ziceau bătrini năstrii, fărănd allăsiăne la kăstoriile de felăl avestia.

Amorsl nlatonikă allă amangilor năstrii, — de vom krede ne Mistiveskă — s'ma a învetta mi dănsul, fiind o nlatonikă nebănie, kăm zice oare vine. Nă nrea se notrivea amorsl avesta kă etaten, kă temperamentsl, kă sneriingă eroilor năstrii; iniigiău amăndău în misterele temăkăslă Țiterei.

Mistiveskăslă i venea smor a nrelăngi în infinită avestă amoră, rekomăndat de divinsl Plătone; Avestigă însă nă se nătea nătri ană întregi nămai kă illăsiăni

mi kə doringe, inflamabile ka temneramentəl eī mi ka amorəl insuī.

Avestiga iuī assiggrasse zestrea, singrəl obsta-
kəlḡ realḡ mi seriosḡ la realisarea visslḡ eī d'asrḡ. Mistiveskə fikḡ zioa de 21 Mai nentḡ momentəl sḡ-
nremḡ al proklamḡrii divorslḡ: ayeastḡ zi era zioa
kənḡniei Avestigei kə bḡrbatəl ei. Doḡ anī trekas-
seḡ della insogirea lor.

În zioa de 21 Mai 1861, Avestiga ȕinḡ Ȑerbḡ-
reanlḡi ḡrmḡtorəl diskḡrsḡ:

— Iorgḡle, astḡzi sḡnt tokmai dḡoī anī de kḡnd
Biserika, kḡ konsimȕimḡntəl amḡndsrora, a sḡnt soarta
noastrḡ. Iorgḡle, tot kḡ konsimȕimḡntəl amḡndsrora
sḡ facem a īḡvettḡ ayeastḡ stare de lskḡrḡi, ridikḡlḡ,
absḡrdḡ, imnossibilḡ. Įḡvettḡnd kḡssa, īḡveteazḡ efek-
tḡlḡ. Basa īnsogiriī noastre a fost amorəl mi stima
reḡinrokḡ; dḡne velle īntḡmnlate īnsḡ a dḡoa zi kiar
dḡne kḡḡḡnie, tḡ īḡgellegi kḡ ḡel ḡḡḡin amorəl meḡ
nentḡ tine a īḡvetat. Daka am konsimȕit a trḡi kḡ
tine la ḡn lokḡ dḡoī anī, kḡssa a fost konillḡl, kritika
lḡmiī, sḡerḡḡḡ ḡnei rekḡḡilierī; ayeasta īnsḡ a de-
venit aḡi imnossibilḡ.

— Iīi daka n'amī konsimȕi eḡ la desḡḡḡgirea
noastrḡ?

— Veī konsimȕi, Iorgḡle, snre a evita nenorḡci-
rea mi skandalḡl. Societatea mi Biserika sḡnt īn fa-
voarea mea. Sḡ ne desḡḡḡḡim, Iorgḡle, kḡ voe bḡḡḡ,
kḡm ne-am mi īnsogit, fḡḡḡ sḡ mai afle lḡmea nla-
gele noastre sḡḡḡḡḡḡḡḡḡ. Este nrḡdinte, este logikḡ
a ne desfḡḡe ka amīḡi, mi sḡḡ nrḡtestḡ de nenotrivre
de karaktere. Įn īnteressḡ konillḡlḡi, te rog, Iorgḡle,
fḡ'mī ayeastḡ grḡḡie sḡḡḡḡḡ! Įḡdekḡ singḡr: starea

aveasta nonte, oare dăra în infinit? 'Ŭi am dat destale probe desure onestitatea mi virtătea mea. Potă oare zice mi eş aveasta desure tine? Daka ai nega, 'Ŭi amî nătea da probe legale, 'Ŭi amî nătea addăce martori onorabili, kari ar atesta nekonsekvingele tale flagrante. Kă toate avestea, eş nă te inkrimineză; dar ai mi tă kompartmentire de mama konillălsă tăă, m'o desleagă singăr de legământul făkt, akăm dăoi anî, n'altară Zeitgiî: fiind kă tă emîi kassa avestei desnărgiri.

— Avesligo, ai kăvântă. Nă este vr'ănă mijlokă a repara răul? Promit a face totă ka să rekaptă amorul tăă, stima ta; kăyî, iŬi jără ne konillăl meă, te isbeskă, te ador kiar. . . . O! altfel, kăm krezi-tă k'amî fi săfferit eş, dăoi anî întregi, a renşnvia, de hană voe, la drentările melle de bărbată? Însă 'mî am zis: "din dăor relle, vellă mai mikă. Destinul a voit astfel." Mî am zis inkă: "de kăt o desnărgire skandaloasă, mai bine o săfferingă de felul avesta, îndăvită kă maniera ei cea delikată, kare mă face atăt de fericită!"

Ce e drent, kondăita ta năntă azi e demnă de toată lăada. Ei bine! kiar în interesul konillălsă, sakrifikate nentă konillă, k'avelle femeî săblime de kari ne vorbente Istoria.

— Ŭi asemenea sakrifikiă, Iorgăle, niyî Natăra, niyî Biserika, niyî legile, niyî inima ta kiar de souă mi de nărinte, năl poate cere della mine. Kăt nentă avelle femeî [săblime, d'ar] fi fost] elle în nosigisnea mea, nă utiă daka ar fi fost săblime năntă în sfăruită.

„Iorgăle, iŬi dăă trei zile de gîndiră. Îmî nlaye a krede kă, în interesul tăă m'allă konillălsă, vei nrefera divorsul ne lăngă skandală.“

Чербăreanu alergă la Misticheskă, la Mentorul său, la oraklul său.

— Amice, zisse Чербăreanu desnerată, o nouă izbire a Soartei, mi cea mai teribilă!

— Ce s'a mai întămulat? întrebă amikul kă mirare. Чербăreanu i narră totul.

— Askăltă, Iorgăle, zisse Misticheskă kă seriozitate. Ka s'ă se mai prelăngiasă ayeastă kritikă m'a-normală stare, e kă nenătină. Făgă konsililie melle paterne, kă tot amorul Avestigăi nentă konillă ei, kă tot respektul kătre demnitatea ei de femeie, Natura ar fi fost vingătoare; fiind kă Natura e mai forte de kătot totul. Cine ar fi avă kăragiă a o inkrimina? Kondăita ta, mi kăteva defekte fatale, ar fi skăzato în oki celor mai severi moralisti.

— Mi kănd mă găndeskă, amice, a nerde ayeastă tesărsă!

— Ellă e nărdă nentă line d'a dăoa zi dăne kănsăie, mi din gremăla ta!...

— Ce 'ăi diktează dar inima ta în ayeasta?

— Inima mea? Ea imi zice: „Iorgăle, n'ăi nevastă de lăsată; lăntăte năntă în fine.“ Dar logika resănde inime: „Avestigă imi va skăpa din măntă, fiind kă femeia e mai forte de kătot bărbătsă.“

„Iorgăle, askăltă răgăne: fiind kă evitezi skandălsă, fiind kă konservi stima nevăstei tălle, fiind kă o legi mai tare de konillă ei, fiind kă 'ăi remăne afekăisăne snei sărore, fiind kă skăni în fine d'ănsă roisă de nenorociri.“

— Răgionămentele tălle seamăntă kă Gilotina nentă Lădovik XVI, kăre n'a năstă evita Destină săă, kă toate intrigele reakăionarilor; nentă kăvăntă kă

kassa lăi era o kassă blestemată, mi moartea lăi, decretată de Fatalitate. Mi ka toate avela, kănd mă gîndeskă a merde avelă lesnă!

— Din dăorŭ rŭlle, vŭllă măi mikă. Mi'anoi, trebăse aî ambigiuŭne. Nă te măi vrea? Adio! Kă forŭa poŭi face ne vineva să te iabeaskă mi să te stimeze? De veî vrea să profiŭi de art. 11 desnre DIVORSĂ din legile noastre, tot răel kare poŭi să'i faŭi Avestiŭei este kă, în kărs de treî ani, ea nă se poate mărŭta. Konsistoriă în să poate elăda legea Divorsălăi dăne nă-vere ¹⁾; dar ts fivei oare ama de krădă inkŭi să voemŭi a tiranisa treî ani ne mama konillălăi tăă? Nă trebse să întărrŭi o femce de tramna nevestei talle, kare 'ŭi a dat probo kă e kanabilă de orŭi ȳe. Daka azŭ ts te folosemŭi de art. 11 din legea divorsălăi, măine ea se va folosi de art. 5 al avelăi legŭi ²⁾.

— Mi ȳe voiă resănde eă vŭllor ȳe vor voi a kănoamŭe kassa desnărgiriŭi noastre?

— Ŭnă singră kăvăntă: nenotrivire de karaktere. Ne am lăat din amoră, veî ziȳe; mi fiind k' Amorsl este nă konillă resăŭată, mi legat la okŭ, mi kă ar-rine la smerŭi, mi kă săgeŭi în mănă, a sberat, dăne kăm a venit. Era oare logikă mi smană a ŭine Amorsl legată intr'o kolivie de feră?

— Dar konillăl?

— Îllă va kremŭe mama lăi; mi ts veî ingriji, ka tată, de velle trebsŭnȳe nă konillă.

— Dar konsistoriă nă vrea să mŭtie de nenotri-

1). Vezi Ziarsl Romă năl din anăl 1861, N. 234, pag. 1. kol. 2.

2). Kănd bărbaŭl va dovedi kă nevasta lăi a kăgetat răă înnotiva vieŭei sälle (mi Vice versa) de trebsŭnȳe este a se desnărgi.

virea karakterelor; Konsistorisli i trebse sn kanš din pravila bisericeask.

— Veī invoka art. 4 mi 11, §. 8 Kanitolš IV (183) ¹⁾. Ks avesti dsoi artikoli, mi ks amicii amichilor nostrii della Konsistoriš, Avestiga imi va reknpata libertatea, cel mlt dane trei lni de la reklamarea divorsli.

— Ei bine! Konsimš la ayeast desnprire, ks kondiginea d'a mi se da inanoi toate xrtiile aflate de Avestiga in navilonš, a dosa zi dane knenie, mi ori kte altele va mai fi nossednd, d'aveeam natr.

— M insrvinez eš ks ayeasta. Igi voiš da eš toate xrtiile dorite, mi ts imi veī da akti de desnprire mi foaea de zestre.

— Priimeskš, fiind k astfel a voit Destinl.

— Eat cel mai bnš mijlok nentrs liniutea ksztorigilor.

— N insz mi nentrs ferivirea koniilor.

— Daka prinvinisl ksztorieel este amorl, daka skonl ei este renrodvarea, mi daka indatorirea sogilor este kremterea koniilor, anoi din nntsl de vedere all koniilor, sant kontra divorsli.

„La nagişnele xnde domneskš banele moraveri, prea rar se vrdš kazri de divorgš: ksztoria akolo e basatz ne knountinga nerfetz a ksztorigilor, mi ne konformitatea lor de anlikrli, de prinvinii, de karaktere, de edzkanighe mcl, mcl; divorgl akolo este innossibilš. Sant kazri insz knd desnprirea este neanprat, kiar in interesl koniilor, mi nenirx evitarea skandalisli m' a adşterisli, krim mlt mai maro dekzt divorgl, mi ne

1). Manşalš de Pravila Bisericeask din anul 1854.

kare toate legislațiile aș nedensito k'o moarte krantz. În kazul de fagz, a prelengi kzsatoria, este a sangio-na adsterisł, a inkxragea skandalł; este a nrovoka kcrime orribile, voinđ tš s'gł eservilezi ka desnotł drentarile talle de bərb łł. Dar rzł vellił mai mare in okił mei esto kł femeea adsterz introdze in familie konił streinł, kari xsznz drentarile koniilor legitimił, mi slłbeskł affekziunea mamei pntz avestł konił. A-veastz kangrenz a societati nș se poate leksi dekzt kș reforma moravzrilor, adikz łminznd sșffletłl femeii kș utiingz mi kș morala.

„O renetz, totł atzrnz della edskagiznea mamei mi della maniera bərbatsłł, kare, in materie konjgalz, katz sž konselte, nș nsmai inima, či mi kanł; mi mai kș seamz, sž 'mł ia nevastz de notriya łł; iar in kazł de divorzł, klnabilł ar trebsi sž nsmai aibz voe a se kłztori, ka o nedeansz pntz dñszł, mi ka o garanție pntz kłztorie mi familie, mi pntz liniutea societatił întregł.

„Divorzł dar, kșm zice D. E. M. Kregzleskz ¹⁾, ar șma sž fie nronșngat nsmai in velle trei kazrł șr-mztoare:

1° Pntz escesrł mi injrłł grave din partea șnzł soğı kłtre veltłalt.

2° Pntz adsterisłl femeii m'al bərbatsłł, kłnd avesta va întregine konkubinz in kasz sał airea.

3° Pntz nșinvoire de karaktere întro soğı, kłnd aveastz nșinvoire va fi ginst trei anł, mi la finele fie-kłrsia anł soğıł vor fi fłkșt o nșoz țerere.

1). În onșksłłl sžł Desnre Kłztorie mi Divorzł in Prin-ținatele-Źnitē, de E. M. Kregzleskz.

„Iar soggel kelnabilă s'z n'z se mai poartă kuzitori, mi s'z nearz'z darsrilo f'kste înaintea n'ngiî.“

Aci se naute o întrebare:

Kare trebse s'z fie kondsita b'rbatslăi în kazsl de adslteriș flagrantș al sogiei? Lanoue zice:

Le bruit est pour le fat, la plainte pour le sot;

L'honnête homme trompé, s'éloigne et ne dit mot ¹⁾.

În asemenea kazsri, eș s'nt de p'rerea b'rbatslăi din anekdota srm'toare:

Ţnș b'rbatsl, kare k'asse din amorș ne nevasta lăi, simgi intr'o zi k'z ea illă minotasrisa. Îi întinde o k'rsz, mi'î prinde n'am'ndsoi asagra fantei. B'rbatsl, armat k'z d'oz fokarî, intră în kamern, insogit de martori mi d'x'nș ureotș.

„Domnșle, zice ellă rivalăslăi s'zș, nresxniș k'z Dsmneata isbestî ne nevasta mea, fiind k'aș ajans l'k'rsrile n'p'z aci. . . . Nevasta mea n'z poate avea doș b'rbagi; mi fiind k'z amorsl qellă nsoș desflin-geaz'z ne cel vekîș, trebse, ka omș d'onnoare, s'z ici de nevast'z ne nevasta mea; altfel, în virtstea drentslăi qe'mî daș Kodsl uenal ²⁾ mi Biserika ³⁾, eș v'z o-morș n'am'ndsoi. V'z daș zeye minste de g'ndire.“

B'rbatsl inkide xma k'z keica, mi amteant'z în salonș din nresn'z k'z martorii decisieua amanyilor. Dșne zeye minste, reint'z togî în kamera prisionierilor.

1). B'rbatsl k'z minto, k'nd se vede tr'adat de sogia lăi, se desnarte de d'nsa k'z linimto; n'smai omș nerodș se n'zng'e, mi cel n'retengiosș face sgomotș.

2). Art. 254 din Kondika Penal'z.

3). Kan. 254 din Pravila Bisericeask'z.

— Priimeskă a fi soțul nevestei Dămitale, zice amantul.

— Mi ă, resnăde femeea, priimeskă a fi konsoarta Domnălei X. . .

Amantul dette bărbatului să înscrie în carte se lega a lua de nevastă pe amanta lui, îndată ce Biserica va pronunța desbărbirea ei de bărbatului altă.

Acestă înscrie se adevărit de martorii preșinți, kari detteră mi ei să altă înscrie bărbatului desure velle netrekaște în vederea lor.

Nevasta se mără din mințel avella din kasa bărbatului; mi neste nor lăni, ea era sogia legitimă a amantului, pe kare (se zice) l'ar fi minotărisat, ka pe țintăsi ei bărbat; dar al doilea bărbat era să filosof stoică, kare se măsămia kă uerăka lui Balzac, fiind kă 'i ginen de kăldă mi 'i akonerea kelliă.

În fine, să finim kă onorabilul Domnă Iorgă Cherbăreans, orosl părgi țintăa ală nevestei komediî konjăgale.

Kiar în seara ferivitei zile de 21 Mai 1861, Cherbăreans, vrând a imita pe bărbatului mărinosă din anekdota prevedentă, inkredintă amikăsi să Mistiveskă fonea de zestre mi aktel de desfăcere kătre Konsistoriă, urjimid în skimbă della amikăsi să toate xirțile velle komuromitabile.

Adșoa zi Cherbăreans preșintă la Konsistoriă țererea de desfăcere; m'a treeu zi ulekă la Paris, unde se konsolă kșrând d'aveastă perdere: kăci în Franga se înamoră d'o Germană, kă kare se kăștori în România, la să să dăne desfăcereă lui de Avestița,

mi ka kare, se zice, ar fi trind ferit ; nonts kavntel
kz a dson lxi konsoartu e d'xñ temneramentk fleg-
matikx, mi kreskatx in saxonerea oarbz mi resnektel pro-
fandx kltre hrbatx, ori kari ar fi defektele nvestxi
brbatx.

Amanai dottle parbatel ast laskies
se lega a lxi de nevast se amanta lei, indels se
Biserika ve nronanga desurpigen ei de parbatel ak-
laski.

Avast laskies le adavert de matorii nvestxi,
kari dohtar ml ei ast laskies parbatel deare
velli nvestike in vedete lor.

Nevast se mator din mientel avell din kasa dar
parbat : mi nevast se mator laskies
amantel, ne kare (se xive) lxi si mionastiel, ka
ne laskiel ei parbat, dar ei dohtar parbat ore ast
dottle stoke, kare se mionastiel ka nevast lei Biseri-
kine lxi lxi de nevast ml lxi korene kelie.

In lxi, se laski ka onorabil dohtar lor-
se parbat, ast nvesti asten ei nevast kom-
bi korene.

Kar in nevast laskiel xile de 21 ian 1861, per-
bat, vint a mitor de parbat mionastiel din a-
nevast parbat, laskies amantel ast mionastiel
laski de nevast ml ast de dohtar kari kon-
sist, mionastiel in skind dottle amantel ast laski
xile velle komonastiel.

Ason ei parbat nvesti la konastiel
nevast de dohtar ; ml laski ei nevast
nde se konastiel laski de nevast mionastiel : kari in
Evangel se mionastiel d'German, ka kare se konastiel
in Romanie, in ast ast dohtar lei de Avast.